

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zabývá tématem pokoušení ve třech českých dramatech ze 70. a 80. let 20. století, jež jsou inspirována faustovskou legendou. Hry představují odlišné modely, jakými se dobové drama s tématem vyrovnávalo. Práce se zaměřuje na princip zla a jeho fungování. Pokoušení zlem nazývá mefistofelským sváděním, přičemž ve vybraných textech analyzuje jeho dramatické ztvárnění. Práce popisuje fungování mechanismu zla a sleduje, jak jsou hrdinové dramatu zlem pokoušeni, a také jak se pod tímto vlivem mění jejich jednání a chování. Diplomová práce uvádí moc zla do jejího širšího významového kontextu „vyšší moci“. Práce se věnuje souvislostem mezi dvěma vyššími mocemi: mocí zla a totalitní mocí. V tomto popisu obou mocí vychází ze společensko-historického kontextu a života autorů. Analýzou, komparací a popisem těchto skutečností reflektuje princip mefistofelského svádění, tj. pokoušení člověka zlem, v jeho existenciálním rozměru.

KLÍČOVÁ SLOVA

pokoušení, d'ábel, mefistofelské svádění, postava, princip zla, drama, Faust, Mefistofeles, Václav Havel, Oldřich Daněk, Jiří Suchý